

บทที่ 5

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทางการศึกษา เพื่อศึกษาถึงผลของการทบทวนความรู้และปัจจัยที่มีต่อการสอบประมวลความรู้ระดับปริญญาตรี และการสอบความรู้เพื่อขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล เฉพาะวิชาพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อ

1. ศึกษาผลของการทบทวนความรู้วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (นศ.พยบ) และนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (ต่อเนื่อง) ที่มีต่อการสอบประมวลความรู้
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของการสอบก่อน (Pre-test) และสอบหลัง (Post-test) ทบทวนความรู้วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น กับค่าคะแนนเฉลี่ยของการสอบประมวลฯ ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (นศ.พยบ) และนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (ต่อเนื่อง)
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบก่อน (Pre-test) และหลังทบทวนความรู้ (Post-test) วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น กับผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (นศ.พยบ) และนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (ต่อเนื่อง)
4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบประมวลฯ กับผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (นศ.พยบ) และนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (ต่อเนื่อง)
5. ศึกษาปัจจัยทำนายผลการสอบประมวลฯ วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (นศ.พยบ) และนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (ต่อเนื่อง)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาพยาบาลได้รับการเตรียมความพร้อมและได้เพิ่มพูนเนื้อหาความรู้ (โดยการทบทวนความรู้) ก่อนการสอบประมวลฯ และก่อนการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ
2. นักศึกษาสามารถสอบ “ผ่าน” วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของการสอบประมวลฯ และสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของการสอบแต่ละครั้ง

3. ภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ได้รับทราบข้อมูลเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของภาควิชาต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2549-2550

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาคณะพยาบาลที่ผ่านการเรียนวิชาการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก, วิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก ของภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์และได้รับการวัดประเมินผลรายวิชาแล้ว และเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2549 -2550 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2546 ประจำปีการศึกษา 2547 จำนวน 81 คน และนักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2548 ของปีการศึกษา 2548-2549 จำนวน 131 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารวิชาการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก เป็นคู่มือที่ได้จากการเรียบเรียงและรวบรวม โดยคณาจารย์ของภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ จำนวน 2 เล่ม เล่มที่ 1 จำนวน 282 หน้า, เล่มที่ 2 จำนวน 248 หน้า ใช้สำหรับอาจารย์ในทบทวนความรู้ให้กับนักศึกษา

2. แบบทดสอบวัดความรู้ก่อนและหลังทบทวนความรู้ (Pre,Post- test) วิชาการพยาบาลเด็ก และวัยรุ่น ผู้วิจัยรวบรวมปรับปรุงและสร้างขึ้นโดยยึดหัวเรื่องตาม Blue print ของสภาการพยาบาล เป็นข้อสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 75 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.701

3. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลและทัศนคติ ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคลและส่วนที่เป็นทัศนคติโดยให้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อข้อคำถาม ประกอบด้วยทัศนคติ 3 ด้าน คือ ทัศนคติต่อการเรียนและการสอนวิชาการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก, วิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก, ทัศนคติต่อการสอบประมวลฯ และทัศนคติต่อการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.924

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนัดหมายและชี้แจง อาจารย์ผู้ทบทวนและนักศึกษาที่จะเข้าร่วมโครงการทบทวนความรู้วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น โดยนักศึกษาให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการเป็นลายลักษณ์อักษร และผู้เข้าร่วมโครงการจะได้รับการพิทักษ์สิทธิ์
2. อาจารย์ทบทวนความรู้ให้กับนักศึกษาตามตารางที่นัดหมาย จำนวน 2 รุ่น รุ่นที่ 1 มีการบันทึกแถบภาพ (วิดีโอ) ระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงเดือน ตุลาคม 2550 และการทบทวนความรู้ของรุ่นที่ 2 ให้ดูแถบภาพ (วิดีโอ) ที่ได้จัดทำไว้ ระหว่างเดือนธันวาคม 2550 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2551
3. ผู้วิจัยนำเครื่องมือ “แบบทดสอบวัดความรู้วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น” และ “แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลและทัศนคติ” ไปทดสอบและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างเดือนสิงหาคม 2550 ถึง เดือนมกราคม 2551
4. ขออนุญาตคณะพยาบาลศาสตร์ ภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ เพื่อคัดลอกคะแนนเฉลี่ยสะสมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการสอบประมวลฯ และขออนุญาตนักศึกษาเพื่อขอผลการสอบครั้งที่ 1 ของการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2550 ถึง เดือนเมษายน 2551
5. นำผลการทดสอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผู้วิจัยนำเสนอและสรุปผลงานวิจัย ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถาม ข้อมูลส่วนบุคคลและทัศนคติ ต่อการสอบ

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อนทบทวนความรู้

(Pre-test) และค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test)

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อน (Pre-test) และหลังทบทวนความรู้ (Post-test) กับค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบประมวลฯ

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบก่อน (Pre-test) และหลังทบทวนความรู้ (Post-test) กับผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ

ส่วนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบประมวลฯ กับผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์ปัจจัยทำนายผลการสอบประมวลฯ และหาแบบจำลองที่เหมาะสมในการพิจารณาปัจจัยทำนาย 6 ตัว ที่ดีสำหรับใช้ทำนายผลคะแนนการสอบประมวลฯ (ปัจจัยทำนายได้แก่ 1. ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A) 2. คะแนนวิชาการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก (Lac-theory) 3. คะแนนวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก (Prac-skill) 4. คะแนนสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) 5. คะแนนสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test) 6. ทักษะคิดที่มีต่อการสอบประมวลฯ (total-aps))

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและทัศนคติต่อการสอบ

1.1 รายได้ต่อเดือนของครอบครัวนักศึกษา

รายได้ครอบครัว/เดือน พบว่าส่วนใหญ่ นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) มีรายได้เฉลี่ยสูงกว่า นศ.พยบ คือ นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) ร้อยละ 47.70 มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 30.00 มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท ในขณะที่ นศ.พยบ ร้อยละ 40.50 มีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท และร้อยละ 24.10 มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท

1.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนสะสม (G.P.A) ของนักศึกษาและคะแนนเฉลี่ยสะสมทั้งชั้นปีตลอดหลักสูตร

นศ.พยบ ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.00 ร้อยละ 2.50, คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.00-3.49 ร้อยละ 56.25 และคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-2.99 ร้อยละ 41.5

นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.00-3.49 ร้อยละ 24.43, คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-2.99 ร้อยละ 68.70 และคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-2.99 ร้อยละ 6.87

ค่าเฉลี่ยคะแนนสะสม (G.P.A) ทั้งชั้นปีตลอดหลักสูตร ของ นศ.พยบ เท่ากับ 3.05 และของ นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) เท่ากับ 2.81

1.3 ความคาดหวังและระดับชั้นที่ได้รับจริงของนักศึกษาในวิชาการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก

ระดับชั้นที่ความคาดหวังของนักศึกษาทั้ง 2 หลักสูตร ใกล้เคียงกัน คือตั้งแต่ A ถึง C แต่ระดับชั้นที่ได้รับจริงนั้น ไม่เป็นไปตามที่นักศึกษาคาดไว้ คือตั้งแต่ B ถึง D ดังนี้

นศ.พยบ คาดว่าวิชาการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก จะได้รับระดับชั้นตั้งแต่ A ถึง C เท่ากับ ร้อยละ 1.3, 2.6, 51.3, 38.2 และ 6.6 แต่ระดับชั้นที่ได้รับจริง ได้รับระดับชั้นตั้งแต่ B ถึง D+ เท่ากับ 12.5, 58.8, 27.5 และ 1.3

นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) คาดว่าวิชาการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก จะได้รับระดับชั้นตั้งแต่ A ถึง C เท่ากับ ร้อยละ 2.5, 16.8, 60.5, 15.1, และ 5.0 แต่ระดับชั้นที่ได้รับจริง ได้รับระดับชั้นตั้งแต่ B ถึง D

เท่ากับ 12.2, 29.8, 45.0, 12.2 และ 0.8

1.4 ความคาดหวังและระดับชั้นที่ได้รับจริงของนักศึกษาในวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก นักศึกษาทั้ง 2 หลักสูตรมีความคาดหวังต่อการได้ระดับชั้นและระดับชั้นที่ได้จริงของรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก สอดคล้องกัน คือได้ระดับชั้นตั้งแต่ A ถึง C ดังนี้

นศ.พยบ คาดว่าวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยเด็กจะได้ระดับชั้นตั้งแต่ A ถึง C+ เท่ากับ ร้อยละ 7.8, 54.5, 33.8 และ 3.9 ตามลำดับ และระดับชั้นที่ได้รับจริง ได้ระดับชั้นตั้งแต่ A ถึง C+ เท่ากับร้อยละ 3.8, 45.0, 41.3 และ 10.0

นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) คาดว่าวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยเด็กจะได้ระดับชั้นตั้งแต่ A ถึง D+ เท่ากับ ร้อยละ 2.5, 25.8, 43.3, 24.2, 3.3 และ 0.8 ตามลำดับ และระดับชั้นที่ได้รับจริง ได้ระดับชั้นตั้งแต่ A ถึง C เท่ากับ ร้อยละ 1.5, 23.7, 53.4, 20.6 และ 0.8

1.5 สาขาการพยาบาลที่นักศึกษาตั้งใจจะไปปฏิบัติงานหลังสำเร็จการศึกษา

หลังสำเร็จการศึกษาสาขาการพยาบาลที่ นศ.พยบ ตั้งใจจะไปทำงานสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ศัลยกรรม, สูติ-นรีเวช และกุมารเวชศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 46.2, 21.8 และ 11.5

หลังสำเร็จการศึกษาสาขาการพยาบาลที่ นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) ตั้งใจจะไปทำงานสูงสุด คือ ชุมชน/สถานีอนามัย ร้อยละ 24.4, รองลงมายังไม่ระบุสาขา (อื่นๆ) ร้อยละ 22.0 และนศ.ตั้งใจจะปฏิบัติงานที่สาขาอายุรกรรม, ศัลยกรรม เท่ากัน คือร้อยละ 15.0

1.6 ความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการสอบ“ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบประมวลฯ และสอบใบประกอบวิชาชีพ ทั้งก่อนและหลังเข้ารับการทบทวนความรู้วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น

นักศึกษาทั้ง 2 หลักสูตร คาดว่าทั้งก่อนและหลังเข้ารับการทบทวนความรู้จะสามารถสอบ “ผ่าน” การสอบประมวลฯ และสอบใบประกอบวิชาชีพ ได้ตั้งแต่ร้อยละ 96.90-100.0 ดังนี้

ก่อนเข้ารับการทบทวนความรู้วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น นศ.พยบ และนศ.พย.น (ต่อเนื่อง) คาดว่า จะสามารถสอบ “ผ่าน” วิชานี้ของการสอบประมวลฯ ได้ร้อยละ 96.3, 96.9 และสอบ “ผ่าน” วิชานี้ของใบประกอบวิชาชีพ ได้ร้อยละ 98.7, 97.7

หลังเข้ารับการทบทวนความรู้วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น นศ.พยบ และนศ.พย.น (ต่อเนื่อง) คาดว่าจะสามารถสอบ “ผ่าน” วิชานี้ของการสอบประมวลฯ ได้ร้อยละ 98.8, 100.0 และสอบ “ผ่าน” วิชานี้ของใบประกอบวิชาชีพ ได้ร้อยละ 98.7, 98.4

1.7 ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลผู้ป่วยเด็กและปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก

นศ.พยบ และนศ.พย.น (ต่อเนื่อง) มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับ “มาก” คือ การฝึกวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก ทำให้มีความรู้/ทักษะเพิ่มขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03, 4.06 และการเรียนวิชาการพยาบาลผู้ป่วยเด็กทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79, 4.02 การเรียน ทั้ง 2 วิชานี้จะทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก ระดับปานกลางถึงมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.57, 3.85

1.8 ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อการสอบประมวลฯ

นศ.พยบ และ นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) มีความคิดเห็นต่อการสอบประมวลฯในระดับ “มาก” ดังนี้ การสอบช่วยให้นักศึกษากระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.90, 4.37 การสอบเป็นวิธีการหนึ่งในการรักษามาตรฐานวิชาชีพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31, 4.25 การสอบเป็นความจำเป็น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26, 4.25 และการสอบเป็นการวัดระดับความรู้อย่างหนึ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20, 4.26

1.9 ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ

นศ.พยบ และ นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) มีความคิดเห็นต่อการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ใน ระดับ “มาก” ดังนี้ การสอบเป็นวิธีการหนึ่งในการรักษามาตรฐานวิชาชีพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41, 4.32 มีความจำเป็นที่ต้องมีการสอบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34, 4.26 การสอบช่วยให้กระตือรือร้นในการ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32, 4.31 และการสอบเป็นการวัดระดับความรู้ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.16, 4.26

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test)

และค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test)

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) และ ค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test) พบว่า

ทั้ง นศ.พยบ และ นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) มีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังทบทวนความรู้ (Post-test) สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) และเมื่อทดสอบทางสถิติ ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่างก่อนและหลังทบทวนความรู้ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อน (Pre-test) และหลังทบทวน ความรู้ (Post-test) กับค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบประมวลฯ

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อน (Pre-test) และหลัง ทบทวนความรู้ (Post-test) กับค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบประมวลฯ พบว่า

นศ.พยบ. และ นศ.พยน. (ต่อเนื่อง) ค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) มีความสัมพันธ์กับค่าคะแนนการสอบประมวลฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.346, 0.481

ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test) ของนศ.พยบ. และ นศ.พยน. (ต่อเนื่อง) ไม่มีความสัมพันธ์กับค่าคะแนนการสอบประมวลฯ

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบก่อน (Pre-test) และหลังทบทวนความรู้ (Post-test) กับผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ

4.1 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) กับผลการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ พบว่า นศ.พยบ. มีค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณ = 2.614 และมีค่า Sig เท่ากับ .160 $>$ $\alpha = .05$ สรุปได้ว่าผลการสอบก่อน (Pre-test) ทบทวนความรู้ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ

แต่เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) กับผลการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ของนศ.พย.น.(ต่อเนื่อง) ค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณ = 16.122 และมีค่า Sig เท่ากับ .000 $<$ $\alpha = .05$ สรุปได้ว่าผลการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) มีความสัมพันธ์กับผลการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ

4.2 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test) กับผลการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ของ นศ.พยบ. ไม่สามารถตรวจสอบความสัมพันธ์ได้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างผ่านเกณฑ์ทุกคน ทำให้ผลการสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test) มีค่าเพียงค่าเดียว

และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test) กับผลการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ของนศ.พย.น.(ต่อเนื่อง) ค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณ = 0.128 และมีค่า Sig เท่ากับ .531 $>$ $\alpha = .05$ สรุปได้ว่าผลการสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test) ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ

ส่วนที่ 5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบประมวลฯ กับผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบประมวลฯ กับผลการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ทั้ง นศ.พยบ และ นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) มีค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณ = 5.333, 5.915 และ

มีค่า Sig เท่ากับ .021, .015 ซึ่ง $< \alpha = .05$ สรุปได้ว่าผลการสอบประมวลฯ มีความสัมพันธ์กับการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์ปัจจัยทำนายผลการสอบประมวลฯ ใช้สถิติถดถอยพหุคูณ (Stepwise multiple regression) และหาแบบจำลองที่เหมาะสมในการพิจารณาปัจจัยทำนาย 6 ตัว ที่ดีสำหรับใช้ทำนายผลคะแนนการสอบประมวลฯ ปัจจัยทำนาย 6 ตัว ได้แก่ 1. ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A) 2. คะแนนวิชาการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก (Lac-theory) 3. คะแนนวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก (Prac-skill) 4. คะแนนสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) 5. คะแนนสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test) 6. ทักษะคิดที่มีต่อการสอบประมวลฯ (total-aps)

6.1 เมื่อหาแบบจำลองที่เหมาะสมในการทำนาย โดยใช้ปัจจัยทำนายทั้ง 6 ตัว ของ นศ.พยบ พบว่า

นศ.พยบ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A) เป็นตัวทำนายตัวแรกที่สามารถทำนายคะแนนการสอบประมวลฯ ได้ ต่อมาเป็นคะแนนการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .560 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถทำนายคะแนนการสอบประมวลฯ ได้ร้อยละ 31.4 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ ± 3.675

ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวทำนาย ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A) สามารถทำนายคะแนนการสอบประมวลฯ ได้สูงสุด และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (b, β) เป็น 8.686 และ .458 รองลงมาเป็นคะแนนการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) สามารถทำนายคะแนนการสอบประมวลฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน (b, β) เป็น .171 และ .220 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ ± 5.915

สมการทำนายคะแนนการสอบประมวลฯ ของ นศ.พยบ สามารถแสดงในรูปคะแนนดิบ เป็นดังนี้

$$\hat{Y} = 15.588 + 8.686 (G.P.A) + 0.171 (Pre-test)$$

6.2 เมื่อหาแบบจำลองที่เหมาะสมในการทำนาย โดยใช้ปัจจัยทำนายทั้ง 6 ตัว ของ นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) พบว่า

นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A) เป็นตัวทำนายตัวแรกที่สามารถทำนายคะแนนการสอบประมวลฯ ได้ ต่อมาเป็นคะแนนการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .562 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถทำนายคะแนนการสอบประมวลฯ ได้ร้อยละ 31.6 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ ± 5.002

ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวทำนาย ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A) สามารถทำนายคะแนนการสอบประมวลฯ ได้สูงสุด และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (b, β) เป็น 8.852 กับ .334 รองลงมาเป็นคะแนนการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) สามารถทำนายคะแนนการสอบประมวลฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน (b, β) เป็น .336 กับ .316 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ ± 5.521

สมการทำนายคะแนนการสอบประมวลฯ ของ นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) สามารถแสดงในรูปคะแนนดิบ เป็นดังนี้

$$\hat{Y} = 7.511 + 8.852 (G.P.A) + 0.336 (Pre-test)$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลของการทบทวนความรู้วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (นศ.พยบ) และนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (ต่อเนื่อง) ที่มีต่อการสอบประมวลความรู้ฯ

ในการทดสอบหาค่าความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) กับค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test) พบว่า

ทั้ง นศ.พยบ. และ นศ.พย.น. (ต่อเนื่อง) มีค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test) สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงให้เห็นว่าวิธีการทบทวนความรู้โดยการอภิปราย การสรุปย่อเนื้อหา การให้เอกสารสรุปเนื้อเรื่อง การวิเคราะห์สถานการณ์ตัวอย่าง การเปิดโอกาสให้ซักถาม และการสนทนาวิธีการดูหนังสื่อด้วยกันเป็นกลุ่ม ของอาจารย์ภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ ที่ใช้ในการทบทวนความรู้ให้กับนักเรียนนั้น ทำให้นักศึกษาสามารถเข้าใจในเนื้อหาวิชา จนสามารถทำให้

นักศึกษาได้คะแนนสอบหลังทบทวนความรู้ที่สูงขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ ฉวีวรรณ ธงชัย และวราวรรณ ภูมิคำ (2544, ผลการวิจัย, ย่อหน้า 1) ที่พบว่า การช่วยสรุปหัวข้อและสาระสำคัญของเนื้อหาในการเตรียมสอบ การให้คำแนะนำ การแปลความและตีความจากประเด็นคำถาม ช่วยให้ นักศึกษาเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของการสอบก่อน (Pre-test) และสอบหลัง (Post-test) ทบทวนความรู้วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น กับค่าคะแนนเฉลี่ยของการสอบประมวลฯ ของ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (นศ.พยบ) และนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (ต่อเนื่อง)

ในการหาค่าความสัมพันธ์ของค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อน (Pre-test) และหลังทบทวน ความรู้(Post-test) กับค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบประมวลความรู้ พบว่า

ทั้ง นศ.พยบ. และ นศ.พชน. (ต่อเนื่อง) มีค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) สัมพันธ์กับค่าคะแนนการสอบประมวลฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และมีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.346, 0.481 ทั้งนี้จากผลการวิเคราะห์ใน ส่วนที่ 2 ของ งานวิจัยนี้ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) และค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test) พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 หลักสูตร มีค่า คะแนนเฉลี่ยหลังทบทวนความรู้ (Post-test) สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 นั้น แสดงว่าการทบทวนความรู้ของ อาจารย์ภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ที่จัดให้กับนักศึกษาในระยะก่อนการสอบประมาณ 4-6 สัปดาห์และนโยบายการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนแบบผสมผสานบูรณา การและรูปแบบการเรียนที่หลากหลายของคณะพยาบาลศาสตร์ ช่วยให้นักศึกษามีทักษะในการ ค้นคว้าหาความรู้และมีความคงทนของการเรียนรู้เพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริวรรณ สุขสว่างผล (2542, ผลการวิจัย, ย่อหน้า 1) ได้ศึกษาผลของวิธีเสนอให้เรียนที่มีผลต่อผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนของการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่มีรูปแบบการคิดต่างกัน ของนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรประกาศ นียบัตรพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรม ราชชนนี สงขลา ปีการศึกษา 2541 พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองและนักศึกษากลุ่มควบคุม มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนของการเรียนรู้หลังเรียนจบไปแล้ว 4 สัปดาห์ ไม่แตกต่าง กัน แต่มีความคงทนของการเรียนรู้หลังเรียนจบไปแล้ว 2 สัปดาห์ แตกต่างกัน โดยนักศึกษากลุ่ม ทดลองที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระจากสิ่งรอบข้างที่เรียน โดยวิธีเสนอให้เรียนแบบแก้ปัญหาและ วิธีเสนอให้เรียนแบบรับอย่างมีความหมาย มีความคงทนของการเรียนรู้สูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม และจากการวิเคราะห์แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการสอบประมวลฯของการวิจัยครั้งนี้ พบว่า

นักศึกษากระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมก่อนการสอบ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37-4.90 นักศึกษามีความรู้วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นที่มีก่อนการสอบประมวลฯ ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09-3.11 และนักศึกษาใช้เวลาในการเตรียมตัวก่อนสอบวิชานี้ ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีการเตรียมตัว มีความพร้อมและมีความตั้งใจในการสอบประมวลฯ ส่งผลถึงความสำเร็จของการสอบได้ และการศึกษาของวิชา พึ่งเสียงม, สายสวาท เผ่าพงษ์ และสุภาวดี ไชยเดชธร(2546, ผลการวิจัย, ย่อหน้า 1) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบวัดความรู้ของทบวงมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทัศนคติต่อวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ในปีการศึกษา 2542 2543 2544 และ 2545 พบว่า คะแนนสอบวัดความรู้ของทบวงมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 2, 3, 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3. ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบก่อน (Pre-test) และหลังทบทวนความรู้ (Post-test) วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น กับผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ของนักศึกษาหลัก สูตรพยาบาลบัณฑิต (นศ.พยบ) และนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พบว่า

ผลการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) กับผลการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ของ นศ.พยบ. ไม่มีความสัมพันธ์กัน มีค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณ = 2.614 และมีค่า Sig เท่ากับ .160 > $\alpha = .05$ และผลการสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test) กับผลการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ของ นศ.พยบ ไม่สามารถตรวจสอบความสัมพันธ์ได้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างผ่านเกณฑ์ทุกคน ทำให้ผลการสอบหลังทบทวนความรู้ (Post-test) มีค่าเพียงค่าเดียว และของ นศ.พย.น.(ต่อเนื่อง) มีค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณ = 0.128 และมีค่า Sig เท่ากับ .531 > $\alpha = .05$ แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ กันเช่นกัน ทั้งนี้การที่ผลการสอบดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ กันนั้นจากการวิเคราะห์แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ของการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การสอบใบประกอบวิชาชีพฯ มีผลต่อการนอนของนักศึกษาในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32-3.71 และทำให้เกิดความเครียดหรือหงุดหงิด ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50-3.88 ซึ่งผลดังกล่าวส่งผลต่อการสอบ เนื่องจากการสอบเพื่อขอใบประกอบวิชาชีพฯ มีความสำคัญต่ออนาคตการทำงานโดยตรงของนักศึกษาทุกคน สอดคล้องกับการศึกษาของ ทัศนวรรณ ปานศิริอาษา (2547, หน้า 72-84) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการสอบใบประกอบโรคศิลป์ของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัย คริสเตียน จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2546 พบว่า ตัวแปรที่

ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสอบใบประกอบโรคศิลป์ของนักศึกษาพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ความพร้อมในการสอบใบประกอบโรคศิลป์ และชั้นปีที่ 1 โดยตัวแปรร่วมกันพยากรณ์ ความวิตกกังวลในการสอบใบประกอบโรคศิลป์ของนักศึกษาพยาบาลได้ร้อยละ 13.0 และสอดคล้องกับการศึกษาของ ประไพจิตร โสมภีร์(2545, ผลการวิจัย, ย่อหน้า 1) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบประเมินความรู้ผู้ขอขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง ปีการศึกษา 2545 ของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นพรัตน์วชิระ พบว่า ผลการสอบประเมินความรู้มีความสัมพันธ์ ในเชิงนิเสธอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร และคุณลักษณะการเรียนรู้แบบนำ

และในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) กับผลการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ของ นศ.พย.น(ต่อเนื่อง) พบว่ามีความสัมพันธ์กัน ค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณ = 16.122 และมีค่า Sig เท่ากับ $.000 < \alpha = .05$ การที่ผลการสอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันนั้น ทั้งนี้เนื่องจากในระเบียบการรับสมัคร นศ.พย.น(ต่อเนื่อง) ก่อนสมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรจะต้องมีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้วอย่างน้อย 2 ปี เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาพยาบาลเทคนิคและเป็นผู้ที่มีใบประกอบวิชาชีพชั้นสอง ดังนั้นการมีประสบการณ์จริงจากการทำงานบนหอผู้ป่วยการมีประสบการณ์ในการสอบใบประกอบวิชาชีพชั้นสองมาแล้วนั้น จึงเป็น โอกาสดีที่ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจและสามารถวิเคราะห์แบบทดสอบที่มีลักษณะเป็นสถานการณ์ตัวอย่างได้ง่ายขึ้น ประกอบกับการที่นักศึกษาลาราชการมาศึกษาต่อในระยะเวลาที่จำกัด เป็นภาวะกดดันที่ทำให้ นักศึกษาจะต้องขยัน ตั้งใจเรียน มุ่งมั่นที่จะสำเร็จตามระยะเวลาที่หน่วยราชการต้นสังกัดกำหนดเพื่อมุ่งหวังนำความสำเร็จนี้ไปปรับวุฒิในการทำงานต่อไป

4. ในการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบประมวลฯ กับผลการสอบ “ผ่าน” “ไม่ผ่าน” ของการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (นศ.พยบ)และนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พบว่า

ผลการสอบประมวลฯและผลการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ทั้งของนศ.พยบ และ นศ.พย.น (ต่อเนื่อง) มีความสัมพันธ์กัน โดยค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณ = 5.333, 5.915 และมีค่า Sig เท่ากับ $.021, .015$ ซึ่ง $< \alpha = .05$ ทั้งนี้เนื่องจากการออกข้อสอบรายวิชานี้ของการสอบประมวลฯได้ใช้ผังข้อสอบ (blue print) ที่มีหัวข้อเดียวกันกับที่สภาการพยาบาลใช้ในการออกแบบทดสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ซึ่งอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้ข้อสอบสามารถวัดความรู้ของนักศึกษาได้ใกล้เคียงและครอบคลุมเนื้อหาไม่แตกต่างกันมากนัก ประกอบ

กับภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ ได้จัดให้มีการทบทวนความรู้จำนวน 2 ครั้ง ทั้งก่อนการสอบประมวลฯ และก่อนการสอบใบประกอบวิชาชีพฯ ให้กับนักศึกษาทั้ง 2 หลักสูตร เพื่อให้ นักศึกษาได้รับเนื้อหาความรู้ที่ทันสมัยและเพิ่มมากยิ่งขึ้น และหลังสอบแต่ละครั้งนักศึกษาก็ได้มีการ ค้นหาคำตอบที่ถูกต้องจากอาจารย์ ซึ่งเป็นการเพิ่มความมั่นใจได้มากยิ่งขึ้น และในการจัดแผนการ ศึกษาของฝ่ายวิชาการฯ คณะพยาบาลศาสตร์ ได้มีการจัดเวลาให้นักศึกษาว่างจากการเรียนการสอน ก่อนการสอบประมวลฯ และสอบใบประกอบวิชาชีพฯ เพื่อให้ นักศึกษาได้ทบทวนความรู้และเตรียม ความพร้อมด้วยตนเองก่อนการสอบทุกครั้ง และจากการวิเคราะห์แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการ สอบประมวลฯ และ ใบประกอบวิชาชีพฯ ของการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 หลักสูตร มีความ คิดเห็นที่ยอมรับต่อทั้ง 2 การสอบ ในระดับ “มาก” คือการสอบช่วยให้นักศึกษากระตือรือร้นใน การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29-4.90 การสอบ เป็นวิธีการหนึ่งในการรักษา มาตรฐานวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.25-4.41 และมีความจำเป็นที่ต้องมีการสอบ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.25-4.34 สอดคล้องกับการ ศึกษาของ ประไพจิตร โสมภีร์ (2545, ผลการวิจัย, ย่อหน้า 1) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบประเมินความรู้ผู้ขอขึ้นทะเบียนเพื่อรับ ใบ อนุญาตเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง ปีการศึกษา 2545 ของผู้ สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนี นพรัตน์วัชรระ พบว่า ผู้สอบประเมินความรู้ฯ มีการเตรียมตัวสอบอยู่ใน ระดับเหมาะสมมาก คือ อ่านหนังสือโดยเน้นการทำความเข้าใจในเนื้อหา การทำแบบฝึกหัดและ แบบทดสอบต่างๆที่มีตามเนื้อหาวิชา และเห็นว่าประสบการณ์ ในการฝึกภาคปฏิบัติสามารถนำมา วิเคราะห์ข้อสอบ

5. ปัจจัยทำนายค่าคะแนนเฉลี่ยของการสอบประมวลฯ วิชาการพยาบาล เด็กและวัยรุ่นของ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต (นศ.พชบ) และของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลบัณฑิต นศ.พช.น (ต่อเนื่อง) โดยใช้ปัจจัยทำนาย 6 ตัว ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม(G.P.A), ค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาการ พยาบาลผู้ป่วยเด็ก, ค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก, ค่าคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อน (Pre-test) และหลังทบทวนความรู้(Post-test) และค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการสอบประมวลฯ

ผลการค้นหาแบบจำลองที่ใช้ในการทำนายค่าคะแนนเฉลี่ยของการสอบประมวลฯ ของ นศ.พชบ และของ นศ.พช.น(ต่อเนื่อง) ทั้ง 2 หลักสูตรพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A) และ คะแนนการสอบก่อนทบทวนความรู้ (Pre-test) เป็นตัวทำนายที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพใน การทำนาย ร้อยละ 31.4 และ 31.6 ทั้งนี้การทำนายค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A) และค่าคะแนนเฉลี่ย การสอบก่อน(Pre-test) ทบทวนความรู้ฯ สามารถใช้เป็นทำนายได้นั้น เพราะค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A) ของนักศึกษาแสดงถึงศักยภาพในการสั่งสมความรู้ในตัวนักศึกษามาอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเกิด

จากการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีที่เน้นการเรียนรู้โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และภาคปฏิบัติที่จัดการเรียนการสอนภายใต้สถานการณ์จริง ประกอบกับการควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะพยาบาลศาสตร์ที่เข้มแข็ง ระดับชั้นที่นักศึกษาได้รับนั้นจึงสะท้อนความเป็นจริงในความรู้ความสามารถของนักศึกษาได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับการศึกษาของ ตรีชญา ปูนสำเร็จ และอัญชลี กลิ่นอวล (2544, ผลการวิจัย, ย่อหน้า 1) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสอบประเมินความรู้ผู้ขอขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบ อนุญาตประกอบวิชาชีพ การพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง ครั้งที่ 1/2544 ของผู้สำเร็จการ ศึกษา จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พระพุทธบาท พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร สามารถพยากรณ์ผลการสอบความรู้ผู้ขอขึ้นทะเบียนฯ ได้ร้อยละ 27.8 และสอดคล้องกับการ ศึกษาของ ประไพจิตร โสมภีร์ (2545, ผลการวิจัย, ย่อหน้า 1) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบประเมินความรู้ผู้ขอขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง ปีการศึกษา 2545 ของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นพรัตน์วชิระ พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายผลการสอบประเมินความรู้ฯ ของผู้สำเร็จ การศึกษาอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือเกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร โดยทำนายได้ ร้อยละ 5.9 และสอดคล้องกับการ ศึกษาของ คาริณี สุวภาพ, ปารีชาติ, ดวงพร ผาสุวรรณ (2547, ผลการวิจัย, ย่อหน้า 1) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบประเมินความรู้ขึ้นทะเบียนและรับ ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่งของบัณฑิต คณะพยาบาล ศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ปีการศึกษา 2547 พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรสามารถทำนาย ผลการสอบประเมินความรู้ฯของสภากาพยาบาลได้ ร้อยละ 38.9 และสอดคล้องกับการศึกษาของ โสภกา ลิขิตวิวัฒนากุล, ชวนชม พิษพันธ์ไพศาล และคณิงนิตย์ พงษ์สิทธิถาวร (2550, ผลการวิจัย, ย่อ หน้า 1) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสอบวัด ความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง ครั้งที่ 1/2549 ของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศา สตรบัณฑิต รุ่นที่ 38 และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) รุ่นที่ 15 ในปีการศึกษา 2548 พบว่า ผลการสอบผ่านการสอบวัดความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนฯ ของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร มีความสัมพันธ์กับผลการสอบผ่านการสอบวัด ความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

และการที่ค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก, ค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาปฏิบัติการ พยาบาลผู้ป่วยเด็ก ไม่สามารถร่วมทำนายผลการสอบประมวลฯ ได้ อาจเนื่องจากการเรียนทั้ง 2 รายวิชานั้น นักศึกษาเริ่มเรียนขณะอยู่ภาคการศึกษาที่ 1 ของชั้นปีที่ 3 ซึ่งกว่าจะสอบประมวลฯ นักศึกษาวางเว้นจากการเรียนรายวิชานี้ ประมาณ 1 ปี ซึ่งนักศึกษาจะต้องให้ความสนใจต่อวิชาอื่นๆ

ที่เรียนในชั้นปีที่ 4 จึงเป็นเหตุทำให้นักศึกษาลืมรายละเอียดของวิชานี้ได้ ดังนั้นการทบทวนเป็นระยะๆจะช่วยให้นักศึกษาจำรายละเอียดได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ฝ่ายวิชาการฯ ของคณะพยาบาลศาสตร์ ควรคงไว้ซึ่งกิจกรรมบางอย่าง เช่น การจัดเวลาให้นักศึกษามีเวลาว่างก่อนการสอบ และการจัดให้มีการทบทวนความรู้ของรายวิชาต่างๆ โดยคำนึงถึงบทบาทอิสระของอาจารย์

1.2 ควรมีการทบทวนความรู้และสอบเป็นระยะๆอย่างสม่ำเสมอ โดยอาจจัดขนาดกลุ่มให้เล็กลง จะช่วยลดความวิตกกังวล ความเครียดต่อการสอบได้ และนักศึกษาควรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 พัฒนารูปแบบการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาในการสอบประมวลฯและสอบใบประกอบวิชาชีพทุกรายวิชา

2.2 ศึกษาติดตามระบบการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะให้กับนักศึกษา ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนกระทั่งชั้นปีที่ 4